

תת"ע 8234/05/17 - מדינת ישראל נגד אלפסי משה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

29 מאי 2017

תת"ע 8234-05-17 מדינת ישראל נ' אלפסי משה

דו"ח תעבורה 10250879920

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים אלפסי משה

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד גורן

מטעם הנאשם - עו"ד דדון

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדותיו של כתב אישום מתוקן, על פיו נהג, ביום 9.5.17, ברכב, בכביש מס' 70, וזאת במהירות של 155 קמ"ש, כאשר במקום מותרת מהירות מירבית של 90 קמ"ש.

2. הצדדים טענו בפני, ביום 23.5.17, לעונש.

עמוד 1

3. המאשימה הגישה את גליון הרשעותיו של הנאשם (ת/1). ממנו עולה כי הנאשם, אשר נהג משנת 1988, צבר לחובותו עבירות, אשר חלק מהן עניין עבירות מהירות. כך, ביום 26.7.11, עבר הנאשם עבירה של נהיגה במהירות הגבוהה מהמותר. ביום 7.10.10, עבר הנאשם מספר עבירות, לרבות עבירה של אי האטה בכניסה לעקומה ונהיגה בקלות ראש. וכן עבר עבירות נוספות.
4. המאשימה לא ציינה, בטיעוניה לעונש, מהו מתחם הענישה הראוי בעניינו של הנאשם, אך עתרה לפסילה של רשיון הנהיגה בפועל, פסילה מותנית וקנס.
5. באת-כוחו של הנאשם הדגישה בטיעוניה כי המהירות בה נהג הנאשם (155 קמ"ש כאמור) הינה מהירות הגבוהה ב-15 קמ"ש בלבד, לדבריה, ממהירות ברירת הקנס (עמ' 3 לפרוטוקול, שורה 4). היא ציינה כי לו היה הנאשם נהג במהירות של 140 קמ"ש, היה העונש המוטל עליו עונש של קנס בלבד.
6. עוד, לדבריה, מתחם הענישה הראוי במקרה שכזה הוא מתחם שהרף העליון שלו הוא פסילה בת מספר ימים בפועל, פסילה מותנית וקנס. על כן, ובשים לב לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום תוך חסכון בזמן שיפוטי, ביקשה להסתפק בתקופת הפסילה המינהלית, בת 15 ימים, בה היה פסול הנאשם לאחר ביצוע העבירה נשוא כתב האישום.
7. עוד ציינה באת-כוחו של הנאשם כי הנאשם, שהינו סב לנכדים, זקוק לרשיון הנהיגה הן על מנת לסייע בטיפול בנכדיו, והן על מנת שיוכל "להתפרנס בשעות היום" (שם, שורות 12-13).
8. מתחם הענישה בעבירות מסוג זו בה הורשע הנאשם כולל בחובו פסילה בפועל. כך, במסגרתו של ע"פ (ת"א) 70671/04 **אלוש אופיר נ' מדינת ישראל** (31.3.04) אישר בית המשפט המחוזי את פסק דינו של בית המשפט לתעבורה, שבמסגרתו הוטל על הנאשם, בגין נהיגה במהירות כמו זו שבפני, עונש פסילה בפועל של רשיון הנהיגה למשך שמונה חודשים.
9. עוד, למשל, ב-עפ"ת (ב"ש) 5250-02-17 **בינקין דיאנה נ' מדינת ישראל** (6.4.17), בית המשפט המחוזי אישר את פסק דינו של בית המשפט לתעבורה, אשר גזר על נאשמת שנהגה במהירות זהה לזו שבמקרה הנוכחי (הגם שבמקום בו המהירות המותרת היא של 80 קמ"ש), חמישה חודשי פסילה ועשרה ימים.
- ענישה דומה אושרה על ידי בית המשפט המחוזי מרכז, בתיק עפ"ת (מרכז) 17565-06-13 **שמעון יצחקי נ' מדינת ישראל** (27.3.14). שם נבחנה נהיגה במהירות של 150 קמ"ש, ועונש הפסילה בפועל שהוטל היה בן חמישה חודשים.
10. בתי המשפט קבעו, לא אחת, כי עבירה של נהיגה במהירות שכזו היא עבירה "שטומנת בחובה סיכון רב", הן לנהג עצמו, והן למשתמשים בדרך (למשל, דבריו של בית המשפט המחוזי בחיפה, ב-ע"ח (חיפה)

38722-04-13 **אברהם מישון נ' מדינת ישראל** (29.4.13), שם דחה בית המשפט המחוזי ערעור על החלטה שלא לבטל פסילה מינהלית שהוטלה על נהג שנהג במהירות כמו זו המיוחסת לנאשם כאן, גם כן בכביש מס' 70.

11. על רקע זה, קבעו בתי המשפט מתחם ענישה, במהירות כמו זו, שאינו מתחם ענישה שהפסילה בפועל שבצידו היא של מספר ימים, כלשון בא-כוחו של הנאשם. כך, ב-עפ"ת (ת"א) 47909-02-13 **אורית והב נ' מדינת ישראל** (7.3.13), אישר בית המשפט המחוזי עונש פסילה בפועל בן שבעה חודשים שהוטל על ידי בית המשפט לתעבורה, תוך שהוא מציין כי "לא יתכן שנהגת או נהג צעיר או מבוגר בכל רכב, אפילו רכב מסוג פורמולה 1, יגיע למהירות 155 קמ"ש בהיסח הדעת ולא בכוונת מכוון ומשכך עסקין בעבירה חמורה והעונש שהוטל הוא עונש קל ולכן אין להתערב בו".

12. אני ערה לטענתה של באת-כוח הנאשם לפיה רף "ברירת הקנס" עבר בשנים האחרונות שינוי. דהיינו, כי כיום לו היה הנאשם, לדבריה, נהג במהירות של 140 קמ"ש (15 קמ"ש פחות ממה שנהג בפועל) היה מוטל עליו קנס בלבד. אינני רואה בכך נסיבה מקלה, נהפוך הוא. כאשר הדין בחר "להעלות את הרף", נדרשת כיום מנהג נהיגה במהירות גבוהה עד מאוד בטרם יגיע לדיון בפני בית המשפט. כלשון של בית המשפט בעניין **אורית והב** שלעיל, הדין למעשה מבטיח כיום כי נהג יגיע לדיון בפני בית משפט, רק מקום שבו לא הגיע למהירות גבוהה בהיסח הדעת, אלא חרג באופן קיצוני - במקרה הנוכחי ב-65 קמ"ש - מרף המהירות המותר במקום בו נסע.

13. למרות שהדין היום מחייב חריגה קיצונית מרף המהירות המותר, בטרם דיון בפני בית משפט, הנאשם, במקרה זה, הגיעה לחריגה קיצונית שכזו. הוא אכן לא הגיע למהירות בה נהג בהיסח הדעת, וידע היטב כי הוא נהג במהירות העולה בכמה מונים על פני זו המותרת במקום בו נהג.

14. כמו כן, ראוי להביא בחשבון כי על אף שעברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד, בשים לב לכך שהוא נהג כ-30 שנה, הרי שלא ניתן לומר כי מדובר בעבירה יחידה של מהירות בעברו. גם נסיבותיו האישיות של הנאשם, אינן חריגות ואינן יוצאות דופן. מטיעוניו של בא-כוחו של הנאשם לא עולה כי הנאשם עובד כיום, והגם שאין ספק כי רשיון נהיגה מקל על הנאשם בסיוע בטיפול בנכדים, הרי שלא מדובר כאן בנכדים הנדרשים לטיפול מיוחד, או כאלה שהוריהם אינם יכולים לדאוג להם.

15. על כן, כאשר הבאתי בחשבון את העובדה כי אכן הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעובדותיו של כתב האישום המתוקן, וכי התנהגותו הכללית היא התנהגות נורמטיבית, אני סבורה כי מתחם הענישה הראוי הינו מתחם ענישה הנע בין חמישה חודשי פסילה בפועל לבין עשרה חודשי פסילה בפועל, תוך צירוף של פסילה מותנית וקנס.

16. נתתי את דעתי לכך שבאת-כוחו של הנאשם טענה כי תיקונו של כתב האישום הינו תוצאה של "כשלים

ראייתיים" שהיו משמעותיים עד מאוד (שם, שורות 2-3). חרף העובדה כי המאשימה לא ציינה דבר בהקשר זה, הרי שהיא לא חלקה על דבריה של באת-כוחו של הנאשם, ואני מוכנה להניח כי אכן כשלים ראייתיים הביאו אותה לתקן את כתב האישום. עם זאת, כשלים ראייתיים אלה, שטיבם לא הוסבר בפני, הובאו בחשבון שעה שכתב האישום תוקן.

17. בנסיבות הכוללות של המקרה, ותוך התחשבות בכך שהנאשם היה פסול פסילה מינהלית בת 15 ימים בעקבות המקרה נשוא כתב האישום, ואף נוכח העובדה כי התביעה לא הציגה מתחם ענישה בעניינו של הנאשם, אני סבורה כי ענישה במקרה זה צריכה להיות ברף התחתון של מתחם הענישה.

18. לאור כל האמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פסילה בפועל של מלהחזיק או לקבל רשיון נהיגה למשך חמישה חודשים, בניכוי 15 יום של פסילה מינהלית. המזכירות תפעל להעברת רשיון הנהיגה של הנאשם מתחנת המשטרה זבולון. אין בהעברת הרשיון כדי לעכב את חישוב הפסילה.

ב. פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה בת ארבעה חודשים למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע (עבירת מהירות הכוללת דו"ח הזמנה לדין) ו/או כל עבירה לפי התוספת הראשונה ו/או השנייה לפקודת התעבורה.

ג. קנס בסך של 1,800 ₪, אשר ישולם עד ליום 1/9/17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' סיוון תשע"ז, 29/05/2017 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

הוקלד על ידי שושי שוורץ